

де отъражки. Господи, ако бы имало въ цѣль свѣтъ чловѣкъ, кой-то да умѣє да покаже съ клятвѫ всѣко ѹедно иѣшо и да приплете всички-ти потрѣбни обстоителства съ такво лице, и да измами **судъ-тъ** подобрѣ отъ мене, то желалъ быхъ да го видѣхъ, тогото-зи чловѣка. Азъ вѣрвамъ и о-благамъ жиротъ-тъ си че ще можда ся извиняшъ и да ся пропхнишъ и ако быхъ были сѫдници-ти много далновидни отъ какво-то сѫ. Понѣкогы азъ и самъ си желалъ быхъ да бѫдатъ отъ по далновидни. Повече приятность бы имало, по забавно бы было, знаите ли, да гы измамишъ!

Томъ Локеръ, кой-то, какъ-то изложилъ по горѣ, бѣ чловѣкъ тяжъкъ и въ обхожданіе-то и въ мысленіе-то, прѣкъснѫ думѣ-тъ на Маркса като натрѣти съ тяжкѣ-тъ си ржкѣ по трапезѣ-тѣ така гдѣ-то всичко потрепера! Да бѫде така! извѣка той.

« Господи помилуй, Томъ, не трѣбѣ да разбиваш чаша-ти, каза Маркъ, припази рѣцѣ-ти си за кога потрѣбовашъ.

« Моліхъ ся господари, ще ли имамъ и азъ пай въ печалбѣ-тѣ? попыта Гели.

« Зарь ти юе малко, кога уловимъ за тебе дѣте-то! каза Локеръ. » Що искашъ повече?

« Добрѣ, каза Гели, кога азъ ви дававъ работѣ, то струва иѣшо, дайте ми, попе десять на сто отъ печалбѣ-тѣ, като свалите разноска-ти».

« Ну извѣка Локеръ и съ потребеніемъ гласъ поченѣ да попрѣжя и да клане, и пакъ порази трапезѣ-тѣ съ тяжкѣ-тѣ си ѹомрукъ, заръ азъ ве тя знаишъ тебе, Декъ Гели? Не мыслишъ ли ты, че ще мя измамешъ и ще мя похудшишъ отъ долу? Или ты мыслишъ че Маркъ и азъ ще ся начнемѣ да ловимъ стокѣ-тѣ само за да услужимъ на такви Господари като тебе, а самы ще останемъ съ празни рѣцѣ? Да оставимъ хоратити. Мы ще земемъ женѣ-тѣ запасъ, а ты бѫди доволенъ, или ты видишъ, мы можемъ да земемъ и дѣте-то, и никакъ не може ни вѣспрѣ! Нели насочи ты самъ си днени-тѣ. Тia юе сега свободникъ и за настъ, като и за тебе, кой-то юхъ улови ѹегова юе. Ако ли пожелашъ ты или Шелби да ны ловите то вижьте гдѣ сѫ были ланѣ ларабици-ти та че ако найдете тѣхъ или насъ, добрѣ дошли!

Е, добрѣ, то ся знае че юе така нека бѫде по ваше-то желаніе, каза Гели оплашент. » Вы уловите дѣте-то, а тамъ какъ-то знаите! Азъ и другъ пѣтъ съмъ ималъ работѣ съ тебе! Томъ, и всѣкогы съмъ ся полагалъ на думѣ-тѣ ти. « Ты знаешъ добрѣ, каза Томъ « азъ не обычамъ да хленчихъ като тебе, и ю и въ смѣтка-ти си не излѣговамъ и самий-тѣ діаволъ. Кога кажихъ, че ще изврѣшихъ ѹеди работѣ, и діаволъ-тѣ да пукне юхъ изврѣшихъ! Така ли юе Декъ Гели?

— Истина, истина така, азъ така